

İnsanlığın Kanayan Bir Başka Yarası

— muslum--tas · 06 Mart 2011

İNSANLIĞIN KANAYAN BİR BAŞKA YARASI.

(Sokaklarda yatan akıl sağlığı olmayan insanlar)

Zaman zaman sokak başlarında,bir direğin dibinde yada bir parkın kenarında rastlarız onlara.Ellerinde bir yığın poşet ve içi genelde kabuk artık çöp vb.şeylerle doludur.Sıkı sıkı sarılırlar o poşet kalabalığına,belkide hayata o kadar sıkı tutunmamışlardır.Hiç bir toplu taşıma aracı almaz onları,hiç bir otobus tren onların gittiği yere gitmez.Yılın dört mevsimi gidecekleri yere hep yürürler, zaten gidecekleri bir yerleride yoktur aslında.Yazın kışlık bot ayaklarında,kışın ise bir terlik vardır.Mevsimin tamamen zıddı olan giyimleri ile her zaman acınası halleri,insana hem ürperti hemde korku verir.Genelde yırtık parçalanmış kıyafetleri vardır üstlerinde,bu güne kadar kimseye zarar verdikleride görülmemiştir bu insanların.Onlarda bizlere uzaktan ve korkarak bakarlar.Bakışları manasız kelimeleri düzensizdir.Dertlerini anlatmak gibi bir dertleri olmadığından,sadece kendileri için konuşmaktadırlar.Hep karşılarında biri varmış gibi bakar bazen kızgın bazende sakin bir şeyler söylemeye çalışırlar,onları bir dinleyende olmaz.Aylarca saçları su ve tarak görmeyen tenine su sürmeyen,tırnakları kesilmeyen kokudan artık insanlıktan çıkmış ama insan olan insanlardan bahsediyorum.Toplumun görmek istemediği yanısırdır bu insanlar.Bazen korkarız bazen burun kıvrırır bazende endişe duyarız, bir an önce uzaklaşıp çekip gitmek isteriz yanlarından.Toplumun kanayan başka bir yarası desek yalan olmaz.

Mutlaka bir yakınları vardır aslında,araştırılmış olsa altından neler çıkacaktır.Bu insanlar sokakta mutludurlar,bunları kapatırsanız işkenceye döner hayatları.Dışarda mutlu olduklarını sanarlar, ama etrafında dönen tehlikelerin farkında olamazlar.Bazen bir araba çarpıp kaçır,bazen bozuk yiyecekler hasta etmiştir yol kenarında perişan yatarlar.Bazan kendileri gibi sokakta yaşayan biraz daha akıllıların tacizine uğrarlar.Kışın donarak ölmekte hayatın öteki yüzüdür.

Bizim ecdadımız dedelerimiz,en alt kademededen en üst kademeye kadar yaşayan her canlıyı düşünmüş her yere düşkün evleri hayvan koruma evleri sağlık evleri bakım evleri yıllardan beri süregelen faaliyetlerdir.Artık günümüzde bile sokak köpeklerine bakımı yapılıyor aşıları yapılıyor ve çiplenip sokağa salınıyor.Belediyeler tarafından takip ediliyor,peki bu insanlara böyle bir uygulama yapılamaz mı.Ayda bir bakımları yapıp sağlık kontrolünden geçirilip aokağa bırakılırsa çiple takip edilemez mi.Bu insanların köpekler kadar değeri yok mu?

(Akıl sağlığı olmayan meczup bayanlar,üstelik adet dönemlerinde çok kötü olmaktadır,çamaşırları elbiseleri kanlı bir şekilde dolaşırken,kendini bilmez kişiliksiz erkeklerin bıyık altından kısı kısı güldüklerine ve dalga geçtiklerine şahit olduğumu bizzat söyleyebilirim)

(Bu insanlar bizimde yakınımız olabilirdi,hatta biz bile olabilirdik)

Ankara da adliyenin önüne ve aştıye(Ankara şehirler arası terminaline) yolu düşenler mutlaka görmüşlerdir.En canlı gözle görülür örneğidir.Başka şehirlerde de vardır mutlaka.Ben belediyeleri bu konuda çalışmaya çağırıyorum.İnsan yer yüzünde yaratılmış bütün varlıklardan üstün kılınmıştır.öyle ise

bize düşen bu dengenin içinde üstümüze düşeni yapmaktır.
Saygılarımla.... MÜSLÜM TAŞ 06 03 2011